

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

ŚWIĘTOKRZYSKI URZĄD WOJEWÓDZKI w Kielcach KANCELARIA OGÓLNA	
Wysł. dnia	1 08. 2008
L. dz.	zł
Podpis	

Znak: NK. I – 0911/151 08

Kielce, 01.08.2008r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz.1591, z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz.558, Nr 113, poz. 984, Nr 214 poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz.1568, z 2004r.Nr 102,poz.1055, Nr 116,poz.1203, Nr 214, poz.1806, z 2005r. Nr 172, poz.1441,Nr 175 poz. 1457, z 2006r. Nr 17, poz. 128, Nr 181 poz. 1337 oraz z 2007r. Nr 48 poz.327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218/

stwierdza się nieważność

zarządzenia Nr 175/20 08 Burmistrza Miasta i Gminy Chmielnik z dnia 4 czerwca 2008r. w sprawie wniosku Zakładu Usług Komunalnych w Chmielniku o zatwierdzenie taryfy zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie działania Zakładu Usług Komunalnych na okres od 1 lipca 2008r. do 30 czerwca 2009r.

Uzasadnienie

W dniu 4 czerwca 2008r. Burmistrz Miasta i Gminy Chmielnik wydał zarządzenie, którego przedmiotem jest odmowa zatwierdzenia przedstawionego przez Zakład Usług Komunalnych w Chmielniku wniosku o zatwierdzenie taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzania ścieków.

W toku badania legalności przedmiotowego zarządzenia organ nadzoru stwierdził, iż zostało on wydane z istotnym naruszeniem art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2006r. Nr 123, poz. 858 ze zm.).

Zgodnie z wymienioną ustawą taryfę za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków określa przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne. Taryfa zatwierdzana jest przez radę gminy. Przedsiębiorstwo składa organowi wykonawczemu gminy

wniosek o zatwierdzenie taryfy wraz ze szczegółową kalkulacją cen i stawek opłat oraz planem rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych. O ile jednak kalkulacja cen i stawek opłat jest obligatoryjnym załącznikiem do wniosku, o tyle plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych przedsiębiorstwo dołącza tylko wówczas, gdy jest zobowiązane do jego opracowania, stosownie do art. 21 ust. 1 i 7 ustawy (art. 24 ust. 1-3 ustawy).

Złożenie przez przedsiębiorstwo wniosku wszczyna procedurę zatwierdzenia taryf, w której uczestniczą dwa organy gminy, tj. organ wykonawczy oraz rada gminy. Kompetencje wymienionych organów gminy w postępowaniu dotyczącym zatwierdzenia taryf zostały precyzyjnie określone w art. 24 ustawy.

Celem tego postępowania jest kontrola proponowanych przez przedsiębiorstwo w taryfie cen i stawek opłat. Kontrola ta odbywa się dwuetapowo. W pierwszej kolejności organ wykonawczy gminy sprawdza czy przedłożone przez przedsiębiorstwo taryfy zostały opracowane zgodnie z przepisami oraz zweryfikuje przyjęte przez przedsiębiorstwo koszty pod względem celowości ich podnoszenia (art. 24 ust. 4 ustawy).

Postępowanie to nie jest prowadzone zgodnie z zasadami Kodeksu postępowania administracyjnego ponieważ nie kończy się wydaniem postanowienia, czy też decyzji przez wójta, natomiast nie ulega wątpliwości, iż na organie tym ciąży obowiązek wyczerpującego wyjaśnienia wszelkich uchybień oraz sprawdzenia prawidłowości sporządzenia taryf. Wprawdzie tryb postępowania zmierzającego do oceny taryf nie jest uregulowany wprost przepisami ustawy, to jednak należy zauważyć, iż nie da się osiągnąć celów tego postępowania bez udziału przedsiębiorstwa. W celu wyjaśnienia zatem wszelkich niejasności i dokonania ewentualnej weryfikacji oraz uzupełnienia brakujących dokumentów wójt powinien prowadzić korespondencję lub zorganizować spotkania z przedstawicielami przedsiębiorstwa.

W razie wykrycia nieprawidłowości w sporządzeniu wniosku taryfowego, a także w razie niecelowości ponoszenia określonych kosztów wójt powinien zweryfikować koszty, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1 ustawy. Następnie stanowisko w tym przedmiocie wójt powinien przekazać przedsiębiorstwu, które może go nie uwzględnić, bądź uznać zarzuty i skorygować taryfy.

W tym momencie rozpoczyna się drugi ostateczny etap procedury kontrolnej taryfy, w której uczestniczy rada gminy.

W zależności od tego czy wójt uzna, że taryfy zostały sporządzone prawidłowo, czy też nie, występuje on do rady gminy z wnioskiem odpowiednio o: zatwierdzenie taryf, bądź o odmowie ich zatwierdzenia.

Wprawdzie wymieniony obowiązek wójta nie wynika wprost z ustawy, lecz nie sposób przyjąć, iż nie istnieje. Bez przedmiotowej rekomendacji radzie gminy taryf, organ ten nie mógłby bowiem zrealizować swego uprawnienia do ostatecznego rozstrzygnięcia o prawidłowości opracowanej przez przedsiębiorstwo taryfy. Stosownie do art. 24 ust. 5 rada gminy podejmuje uchwałę o zatwierdzeniu taryf, w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku przez przedsiębiorstwo, albo odmowa zatwierdzenia taryf, jeżeli zostały sporządzone niezgodnie z przepisami.

W świetle przedstawionych regulacji prawnych należy stwierdzić, iż Burmistrz Miasta i Gminy Chmielnik wydając zarządzenie w przedmiocie odmowy zatwierdzenia przedstawionego przez Zakład Usług komunalnych wniosku o zatwierdzenie taryf przekroczył swoje kompetencje jako organu uczestniczącego w procedurze zatwierdzenia taryf. Jak wynika bowiem z cytowanego art. 24 ust. 5 ustawy organem uprawnionym do ostatecznego rozstrzygnięcia o poprawności opracowanej przez przedsiębiorstwo taryfy jest rada gminy. Organ ten w zależności od wyników takiej oceny – podejmuje uchwałę o zatwierdzeniu taryfy, bądź o odmowie jej zatwierdzenia. Decyzja rady gminy w przedmiocie odmowy zatwierdzenia taryfy nie jest uznaniowa, gdyż organ ten nie zatwierdza taryfy tylko w sytuacji, gdy nie spełnia ona wymogów przewidzianych przepisami prawa.

Wydane przez Burmistrza zarządzenie nie zawiera żadnego uzasadnienia.

Wśród przesłanych przez Burmistrza do Wojewody dokumentów znajduje się jedynie opinia prawna dotycząca wniosku Zakładu Usług Komunalnych o zatwierdzenie taryfy. Opinia prawna jednakże nie jest dokumentem, na podstawie którego można dokonać oceny motywów jakimi kierował się Burmistrz wydając analizowane zarządzenie.

Brak jest również informacji czy Burmistrz zweryfikował przyjęte przez Zakład w taryfie koszty pod względem celowości ich ponoszenia, stosownie do art. 24 ust. 4 ustawy.

Nawet jeżeli w ocenie Burmistrza przedstawiona przez Zakład taryfa została opracowana niezgodnie z przepisami prawa to swoje stanowisko powinien przedstawić kierownikowi Zakładu. W przypadku braku zgodności stanowisk Zakładu i Burmistrza w zakresie prawidłowości ustalenia taryfy, rozstrzygająca powinna być decyzja Rady Miejskiej, która powinna podjąć uchwałę o zatwierdzeniu taryfy, bądź o odmowie jej zatwierdzenia stosownie do art. 24 ust. 5 ustawy.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożentyna Patka-Koruba